

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2023 / 05 / .../ 30 AUGUSTUS 2023**

Inzake De heer ..., wonende te ..., ..., met als raadsman Mr...., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen GEMEENSCHAPSONDERWIJS, Scholengroep ..., met zetel te ..., ..., vertegenwoordigd door mevrouw ..., algemeen directeur, bijgestaan door Mr. ... en Mr. ... en op de zitting bijgestaan door Mr. ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 1 juni 2023 heeft Mr. ... namens de verzoekende partij beroep ingesteld tegen de beslissing van de raad van bestuur van de Scholengroep ... d.d. 15 mei 2023, ter kennis gebracht met een aangetekend schrijven d.d. 16 mei 2023 waarbij hem de tuchtmaatregel 'het ontslag' wordt opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is als vastbenoemd directeur tewerkgesteld in GO! Basisschool ... te

Op 14 juni 2022 beslist de raad van bestuur van de scholengroep ... om de heer ... bij hoogdringendheid preventief te schorsen. Tegelijk beslist de raad van bestuur om een tuchtonderzoek in te stellen met betrekking tot de communicatiestijl en het financieel beleid.

Na de heer ... te hebben gehoord, bevestigt en bekrachtigt de raad van bestuur op 27 juni 2022 de preventieve schorsing. Op 1 juli 2022 wordt deze beslissing aan de heer ... per aangetekende brief ter kennis gebracht.

Een onderzoekscel wordt op verzoek van de algemeen directeur belast met het tuchtonderzoek. De aanvraag vindt plaats op 20 juni 2022. Daags nadien, op 21 juni 2022, wordt de heer ... hierover per aangetekende brief ingelicht.

Op 7 september 2022 verstuurt de algemeen directeur, nadat de heer ... verschillende malen het schoolteam had aangeschreven, een aangetekende brief aan de heer ... met het uitdrukkelijke verzoek om niet langer te interveniëren in het lopende tuchtonderzoek.

Op 18 oktober 2022 beslist de raad van bestuur om het tuchtonderzoek uit te breiden tot de samenstelling, verkiezing en de werking van de schoolraad. De onderzoekscel wordt op 19 oktober 2022 hiervan in kennis gesteld. Op 20 oktober 2022 wordt de heer ... per aangetekende brief ingelicht.

Het onderzoeksrapport wordt op 31 maart 2023 overgemaakt aan de algemeen directeur. Op 17 april 2023 wordt het rapport door de raad van bestuur besproken. Zij overwegen om de tuchtmaatregel 'het ontslag' uit te spreken en nodigen in dit kader de heer ... uit voor een hoorzitting op 10 mei 2023. De heer ... wordt hiervan op 19 april 2023 per aangetekende brief in kennis gesteld. De hoorzitting wordt op verzoek van de heer ... en zijn raadsman verplaatst naar 8 mei 2023. Het proces-verbaal van de hoorzitting wordt op 9 mei 2023 aan de verzoekende partij overgemaakt.

Op 15 mei 2023 beslist de raad van bestuur om de tuchtmaatregel 'het ontslag' op te leggen. Deze beslissing wordt op 16 mei 2023 per aangetekende brief ter kennis gebracht aan de heer

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 16 juni 2023 het administratief dossier overgemaakt.

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een mail d.d. 8 juli 2023 en met een aangetekende zending van dezelfde datum een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 5 juni 2023 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De opgelegde tuchtmaatregel is gebaseerd op 38 tenlasteleggingen die allen verband houden met (i) de communicatiestijl (cf. eerste t.e.m. dertiende en vijftiende t.e.m. tweeëntwintigste, en negenendertigste tenlastelegging), (ii) het financieel beleid (cf. drieëntwintigste t.e.m. vijfendertigste tenlastelegging), of (iii) de schoolraad (cf. zesendertigste t.e.m. achtendertigste tenlastelegging).

4.2. De verzoekende partij stelt dat de tenlasteleggingen louter het functioneren betreffen. Zelfs ernstige nalatigheden inzake het functioneren kunnen volgens de verzoekende partij niet als een tuchtrechtelijke inbreuk gekwalificeerd worden.

De Kamer van beroep merkt op dat deze zienswijze geen navolging verdient in zoverre mag worden aangenomen dat bepaalde ernstige tekortkomingen inzake het vervullen van de opdracht zodanig verstrekkend kunnen zijn dat

ze wel degelijk tuchtrechtelijk kunnen worden beteugeld. Overigens is de loutere vaststelling dat de verzoekende partij geen formele evaluatie heeft gekregen, weinig relevant in het kader van de tuchtprocedure.

- 4.3. De verzoekende partij is verder klaarblijkelijk van oordeel dat er pas sprake kan zijn van een tuchtfeit in zoverre er ‘manifeste onwil’, ‘kwaadwillig opzet’, of nog, ‘malversaties’ kunnen worden vastgesteld.

De Kamer van beroep oordeelt dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 t.e.m. 9 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet terzake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken. Zoals reeds gesteld volstaat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten opdat zulks kan worden beoordeeld als schuldig gedrag.

- 4.4. Bepaalde tenlasteleggingen worden door de verzoekende partij niet betwist.

Het betreft bijvoorbeeld de zesendertigste t.e.m. achtendertigste tenlastelegging inzake de schoolraad. De Kamer van beroep kan terzake enkel vaststellen dat de verzoekende partij halsstarrig zijn visie blijft herhalen in die zin dat hij van oordeel is dat de schoolraad geen essentieel element is van een school en dat hij er nooit een cruciale rol in heeft gezien. Een dergelijke redenering weerlegt of verschoont de tenlastelegging hoegenaamd niet. De houding van de verzoekende partij is op zijn minst gezegd merkwaardig te noemen. Hij beschouwt de terzake geldende regelgeving en de richtlijnen inzake de procedure die hij diende na te leven klaarblijkelijk als een vodge papier dat hij zomaar naast zich neer kon leggen omdat zulks niet met zijn persoonlijke overtuiging strookt.

Dat daardoor niet op een rechtmatige wijze een schoolraad werd samengesteld, meer zelfs, een fictieve samenstelling van de schoolraad werd opgesteld, fictieve vergaderingen werden bijeengeroepen en ook vervalste documenten werden opgesteld, kan reeds als een zware inbreuk op de plichtenleer worden beschouwd.

- 4.5. Wat de tenlasteleggingen inzake de communicatiestijl betreft, merkt de Kamer van beroep, in navolging van de raad van bestuur, vooreerst op dat de bewering van de verzoekende partij over het in tijd geïsoleerde gedrag dat te wijten zou zijn aan zijn medische toestand, door de stukken in het dossier worden weerlegd.

Uit het lijvige rapport van de onderzoekscel blijkt dat het grondige onderzoek heeft aangetoond dat het een patroon betreft dat zich al enkele jaren doorzet. Er deden zich talloze feiten voor die worden gestaafd door vele belastende getuigenissen en bewijsstukken en die demonstreren dat de verzoekende partij zijn leidinggevende rol niet op een correcte manier weet te vervullen.

De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in zoverre hij stelt dat de feiten zich ten gevolge van een medische oorzaak hebben voorgedaan gedurende een in tijd afgebakende periode. Voor zover als nodig merkt de Kamer van beroep op dat ze, gelet op de beperkte bewijsstukken in het dossier terzake, in de medische toestand van de verzoekende partij als dusdanig geen reden ziet waarom de feiten niet aan hem toerekenbaar zouden zijn. Er is immers niet zozeer een verandering in de communicatiestijl van de verzoekende partij sinds 2019 waar te nemen. Zoals reeds gesuggereerd zijn de stukken die terzake worden bijgebracht niet van die aard dat ze ertoe aanleiding geven er een ander oordeel op na te houden. Dat de verzoekende partij sinds medio 2019 een psychotherapeut consulteert is als dusdanig geen feit dat uitsluit dat de tenlasteleggingen in de bedoelde periode niet langer aan de verzoekende partij verwijtbare tekortkomingen zijn.

De agressieve communicatie beperkt zich, zoals uit de tenlasteleggingen mag blijken, overigens niet tot de personeelsleden van de school, het CLB en de scholengroep, maar treft ook ouders en leerlingen. Klaarblijkelijk is elke (potentiële) conflictsituatie voldoende voor de verzoekende partij om de controle te verliezen. Dat zulks niet eerder aanleiding gaf tot een negatieve evaluatie of een tuchtstraf, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat er terzake overvloedig bewijsmateriaal in het dossier aanwezig is dat haaks staat op de meest elementaire beginselen van leidinggeven.

De eerste tot en met de achtste tenlastelegging wordt door de verzoekende partij overigens niet ontkent. Hij minimaliseert ze enkel door te stellen dat het -de vele interacties die hij dagelijks had in acht genomen- over een beperkt aantal aanvaringen gaat. Hij meent dat het *“vaak sarcastische of opmerkingen betrof”* die door de leerlingen en bijgevolg ook door hun ouders verkeerd werden opgevat. De Kamer van beroep ziet net zoals de raad van bestuur weinig graten in dergelijke duiding. Het verbaal hard aanpakken van (kwetsbare) leerlingen, o.a. door hen te vergelijken met een hond, en het bedreigen en intimideren van (groot)ouders, bijvoorbeeld om hun kinderen van school te sturen, is een houding die van weinig fatsoen getuigt.

De negende tot en met dertiende en de tweeëntwintigste tenlastelegging worden evenmin door de verzoekende partij ontkend. Wel merkt hij op dat de betrokken leerkrachten te beschouwen zijn als ‘klagende’ personeelsleden die geen extra inzet vertonen. Wat het uitoefenen van middagtoezicht betreft, schermt hij met een overeenkomst die zou zijn afgesloten en waarin leerkrachten kennelijk voor de eeuwigheid afstand doen van niet alleen hun eigen rechten, maar ook die van hun collega's. Daargelaten de vaststelling dat deze bewering door geen enkel bewijsstuk wordt gestaafd, is de verzoekende partij klaarblijkelijk niet in staat rechtmatige aanspraken van zijn personeelsleden te erkennen. Meer in het algemeen kan de Kamer van beroep enkel vaststellen dat de verzoekende partij door zijn handelingen enkel staft dat hij de nodige capaciteiten die van een leidinggevende mogen verwacht, ontbeert. De Kamer van beroep merkt overigens op dat de verzoekende partij er ten onrechte vanuit lijkt te gaan dat de bestreden

beslissing ook de veertiende tenlastelegging in aanmerking neemt, terwijl uitdrukkelijk is aangegeven dat zulks niet het geval is.

De vijftiende tot en met de eenentwintigste tenlastelegging weerlegt de verzoekende partij naar het oordeel van de Kamer van beroep niet. Hij werpt enkel op dat uit de kwalificatie van zijn communicatie als ‘intimiderend’ kan worden afgeleid dat hij elementen heeft aangehaald waarover de betrokkenen zich niet ‘zelfzeker voelden’. De verzoekende partij lijkt weliswaar te erkennen dat zijn communicatiestijl niet strookt met hetgeen in alle redelijkheid mag verwacht worden. Hij beperkt er zich voor het overige toe zijn ongenoegen over de werking van de scholengroep en het CLB te kaderen. Hij meent dat een enkele tenlastelegging louter is geformuleerd om de eigen onkunde van de betrokkene in te dekken en dat de betrokkene hem eerst heeft aangevallen. De Kamer van beroep kan enkel vaststellen dat van deze bewering geen enkel (begin van) bewijs voorligt.

De negenendertigste tenlastelegging inzake de communicatie met het schoolteam gedurende de preventieve schorsing met de duidelijke bedoeling om het onderzoek te beïnvloeden, wordt als dusdanig niet formeel ontkend door de verzoekende partij. Zulks is gelet op de verschillende berichten die in het dossier zijn terug te vinden niet vreemd. In zoverre de verzoekende partij meent dat de kern van deze tenlastelegging het loutere feit betreft dat hij bepaalde contacten onderhield, vergist hij zich. De tenlastelegging houdt wel degelijk verband met de teneur van bepaalde boodschappen en de duidelijke bedoeling om het onderzoek te beïnvloeden, en zulks ondanks de preventieve schorsing en het uitdrukkelijk verzoek om dat niet te doen.

- 4.6. Wat de tenlasteleggingen inzake het financieel beleid betreft, oordeelt de Kamer van beroep -zonder te willen vooruitlopen op hetgeen hierna wordt uiteengezet- dat hieruit ten overvloede blijkt dat de verzoekende partij niet aarzelt om bepaalde richtlijnen naast zich neer te leggen wanneer deze niet binnen met zijn opvattingen stroken. Er is verder een totaal gebrek aan transparantie, zoals genoegzaam mag blijken uit het door de onderzoekscel opgestelde rapport. Klaarblijkelijk is de verzoekende partij dermate

onzorgvuldig dat hij door zijn eigen georganiseerde wanorde niet in staat is om de inkomsten en/of de uitgaven op geloofwaardige wijze in kaart te brengen en/of te verantwoorden. Door dit manifeste gebrek aan verantwoordelijkheidszin is hij louter door zijn eigen toedoen niet in staat om de meest elementaire verwachtingen als rekenplichtige inzake het financieel beheer te vervullen. Dat de verzoekende partij de tekortkomingen minimaliseert in die zin dat het loutere ‘formaliteiten’ zouden betreffen en ze enkel met het ‘administratief functioneren’ verband houden, toont ten overvloede aan dat de verzoekende partij klaarblijkelijk nog steeds niet in staat is de ernst ervan in te schatten.

De drieëntwintigste tot en met zevenentwintigste en negenentwintigste tenlastelegging wordt door de verzoekende partij niet betwist. Hij erkent dat hij de geldende procedures niet volgt. Hij tracht zijn werkwijze te verklaren aan de hand van de financiële situatie van de school, in het bijzonder wijst hij op de keukenwerking. Bepaalde aankopen of verplaatsingen schrijft hij toe aan de tewerkstelling van vrijwilligers of aan de organisatie van de teambuilding. Deze verklaringen doen geen afbreuk aan de vaststelling dat ook deze tekortkomingen wel degelijk aan de verzoekende partij kunnen worden toegeschreven. Integendeel, ze bevestigen enkel dat de voorgeschreven procedures systematisch niet werden nageleefd en de geheel ondoorzichtige manier van werken waardoor de verzoekende partij zelf niet meer in staat is de inkomsten en uitgaven op behoorlijke wijze te duiden. De Kamer van beroep stipt voor zover als nodig aan dat de vierentwintigste tenlastelegging verband houdt met het gebrek aan transparantie inzake de gemaakte verplaatsingskosten, zoals ook blijkt uit de motivering.

De eenendertigste, drieëndertigste en vierendertigste tenlastelegging, tracht de verzoekende partij te weerleggen door te stellen dat bepaalde kosten van de desbetreffende vzw door de school werden gedragen, maar dat tegelijk bepaalde door de vzw gemaakte kosten ook ten goede van de school kwamen. Alweer wordt deze bewering met geen enkel bewijsstuk gestaafd. Overigens doet zulks geen afbreuk aan het feit dat ook hier wel degelijk tekortkomingen zijn begaan in hoofde van de verzoekende partij.

De dertigste en vijfendertigste tenlastelegging wordt door de verzoekende partij als dusdanig niet ontkend. De verzoekende partij meent dat hij heeft gehandeld in het belang van de school aangezien zijn werkwijze hem ertoe in staat stelde hogere sponsorcontracten te verwerven. Hij stelt dat de verhuuropbrengsten werden aangewend om de vrijwilligers te betalen. De Kamer van beroep stelt vast dat de verzoekende partij vaak aangeeft dat zijn werkwijze de school ten goede kwam. *In casu* ligt evenwel geen enkel (begin van) bewijs voor. Het is nog maar de vraag of het systematisch negeren van regels wel degelijk in het belang van het gemeenschapsonderwijs kan zijn. Afgezien daarvan kan ook niet anders dan vastgesteld worden dat de terzake geldende procedures bewust niet werden nageleefd. Dat de verzoekende partij deze procedures als loutere ‘formaliteiten’ beschouwd, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat ze zowel vanuit organisatorisch als juridisch oogpunt een meerwaarde bieden. De Kamer van beroep kan enkel betreuren dat de verzoekende partij dit vanuit zijn positie niet heeft erkend, en klaarblijkelijk op heden nog steeds niet van het tegendeel overtuigd is.

Daargelaten de vraag of bepaalde tenlasteleggingen op zichzelf genomen kunnen worden weerhouden als (bewezen) tuchtinbreuken, in het bijzonder wat de zesentwintigste tenlastelegging betreft, en zelfs aangenomen dat bepaalde tenlasteleggingen (gedeeltelijk) als een loutere ‘vergissing’ zouden kunnen worden gekwalificeerd (i.e. vijftwintigste, achtentwintigste en tweeëndertigste tenlastelegging), mag naar het oordeel van de Kamer van beroep uit de bestreden beslissing en het lijvige rapport van de onderzoeksceel ruimschoots blijken dat verschillende tenlasteleggingen wel degelijk ernstige tekortkomingen zijn die een tuchtsanctie verantwoorden.

- 4.7. De hierboven opgesomde tenlasteleggingen, m.n. inzake de schoolraad, de communicatiestijl en het financieel beleid, kunnen naar het oordeel van de Kamer van beroep -nog afgezien van de in het vorige lid aangehaalde tenlasteleggingen, en zelfs indien men aanneemt dat ook de verwerende partij niet geheel vrijuit gaat in de somtijds lakse houding die het aannam,

bijvoorbeeld wat het financieel beleid betreft- in alle redelijkheid worden beschouwd als een inbreuk op de plichtenleer.

In zoverre de verzoekende partij meent dat de feiten op zichzelf genomen geen tuchtrechtelijke inbreuk zouden vormen, merkt de Kamer van beroep op dat zij een dergelijk oordeel niet kan bijtreden. Binnen haar autonome bevoegdheid die de Kamer van beroep terzake heeft, beoordeelt zij de bedoelde feiten gezamenlijk en kwalificeert zij ze als de emanatie van een ondeontologische en afkeurenswaardige houding die een tuchtrechtelijk optreden verantwoordt. De raad van bestuur heeft de bedoelde inbreuken voldoende geconcretiseerd en is terecht van oordeel dat het gaat om inbreuken op de plichtenleer, m.n. de artikelen 6 t.e.m. 9 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs.

De Kamer van beroep meent dat de verzoekende partij zich wel degelijk voldoende bewust behoorde te zijn dat dergelijke tekortkomingen tuchtrechtelijke inbreuken vormen. Het vertrouwensbeginsel kan niet op deugdelijke wijze worden ingeroepen in zoverre de door de verzoekende partij gekoesterde verwachtingen gegrond zijn op zijn eigen onwettige handelingen. Het is duidelijk dat men zich niet kan verschuilen achter het eigen onwettig gedrag uit het verleden teneinde dit gedrag te legitimeren. Verder blijkt o.m. uit het dossier dat, zelfs ondanks het uitblijven van een formele evaluatie, de geldende procedures en rechtmatige verwachtingen van de verwerende partij genoegzaam bekend waren, maar dat de verzoekende partij deze gewis naast zich neerlegt. Ten overvloede merkt de Kamer van beroep op dat een normaal voorzichtige en oplettende persoon geplaatst in dezelfde omstandigheden had moeten weten dat de vermeende gewekte verwachtingen niet zouden kunnen of mogen worden gehonoreerd.

- 4.8. Wat de strafmaat betreft, oordeelt de Kamer van beroep dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de raad van bestuur niet kennelijk onredelijk is opgetreden.

De Kamer van beroep herinnert eraan dat het om talloze inbreuken op de plichtenleer gaat. Sommige inbreuken, bijvoorbeeld inzake de schoolraad, zijn op zichzelf genomen al dermate ernstig dat ze een zware tuchtsanctie kunnen verantwoorden. Daarmee is niet gesteld dat de Kamer, net zoals de raad van bestuur, de oeverloze inzet van de verzoekende partij gedurende de voorbije jaren betwist. Tegelijk blijkt uit de tenlasteleggingen dat zijn werkwijze op verschillende terreinen afkeurenswaardig is.

In zoverre de verzoekende partij aanhaalt dat zijn medische toestand als een verzachtende omstandigheid in aanmerking zou moeten worden genomen, stipt de Kamer van beroep aan dat de bewijsstukken onvoldoende indicatief zijn om een en ander in overweging te nemen. Tegelijk blijkt uit geen enkel stuk dat de verzoekende partij niet in staat zou zijn geweest om te werken. De medische toestand van de verzoekende partij kan dan ook op geen enkele wijze zijn tekortkomingen verschonen. Overigens stelt de Kamer van beroep jammer genoeg vast dat er in hoofde van de verzoekende partij een eerder gering schuldinzicht aanwezig is, en dat men het niet nalaat om geregeld feiten te minimaliseren dan wel anderen met de vinger te wijzen.

Blijkens de motivering van de bestreden beslissing heeft de raad van bestuur een weloverwogen beslissing genomen die de Kamer van beroep enkel kan onderschrijven. De raad van bestuur is terecht van oordeel dat de vertrouwensbreuk dermate ernstig is waardoor het niet alleen uitgesloten is dat de verzoekende partij zijn functie als directeur uitoefent, maar ook dat hij in enige andere functie zou worden tewerkgesteld.

4.9. De Kamer van beroep oordeelt dat het ontslag een gepaste maatregel is.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep voor het gemeenschapsonderwijs, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 30 augustus 2023;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtsanctie ‘het ontslag’ bevestigd dient te worden, met 7 stemmen voor (unaniem).

Eerste en enig artikel

De beslissing van 15 mei 2023 van de raad van bestuur van de scholengroep ..., waarbij de heer ... de tuchtmaatregel van ‘het ontslag’ wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 30 augustus 2023.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit :

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen N. DE CALUWE en H. ELOOT en de heren G. VAN PASSEL en W. VERCRUYSEN vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren G. ACHTEN, E. DE NAEYER en A. VANDROMME
vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen neemt, na loting, de heer W.
VERCRUYSEN niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en
voor het dossier.

De secretaris,

De voorzitter,

P. MICHIELS

E. TIMBERMONT